

SLOVENSKI NAROD.

"Slovenski Narod" velja:

v Ljubljani na dom dostavljen	K 24—	v upravnemu prejemcu	K 22—
celo leto	12—	celo leto	11—
pol leta	6—	pol leta	5—
četr leta	2—	četr leta	1—
na mesec		na mesec	190

Dopisi naj se frankirajo. Rokopisi se ne vračajo.

Uredništvo: Knezova ulica št. 5, (i. nadstropje levo), telefon št. 34.

Inšerati veljajo: petekostopna petek vrsta za enkrat po 14 vin., za dva krat po 12 vin., za trikrat ali večkrat po 10 vin. Pri večjih insercijskih pogovorov.

Upravnemu naj se prilagijo naročnine, reklamacije, inserati itd. to je administrativne stvari.

Poznoma Slovinka volja 10 vinarjev.

Na pismena naročila brez istodobne vposlatve naročnine se ne ozira.

Narodna tiskarna telefon št. 85.

"Slovenski Narod" velja po pošti:

za Avstro-Ogrsko:	K 25—	za Nemčijo:	K 28—
celo leto	13—	celo leto	13—
pol leta	6—	za Ameriko in vse druge dežele:	6—
četr leta	2—	celo leto	2—
na mesec		celo leto	30—

Vprašanjem glede inseratov naj se priloži za odgovor dopisnica ali znamka

Upravnemu: Knezova ulica št. 5, (spodaj, dvorišče levo), telefon št. 85

Enaka pravica za vse.

Zastopnik nemškega prebivalstva v českem deželnem zboru se polašča prav pošten moraljen maček. Iskati so začeli potov, po katerih bi se rešili iz zagate, v katero so zašli vsled svoje nepremisljene obstrukcije. V to svrhu so imeli nemški naprednjaki pretečeno nedeljo v Pragi svoj strankarski shod. Ta shod nas bi toliko ne zanimal, če bi ne bile na njem izgovorjene besede, ki jaka značilno osvetljujejo naziranje Nemcev o pravicah, katere mora uživati nemški narod v Avstriji — ne pa tudi slovenski narodi. Te značilne besede je izustil nemški deželni poslanec dr. Hackel, ki je govoril o smotru in namenu obstrukcije. Ta poslanec je rekpel med drugim, da hodoce Nemci s svojo obstrukcijo dosežejo tiste pravice, katere jim gredo po naravnem pravu. Oni obstruirajo vsled tega, ker jim češko fevdalna večina noče priznati tega naravnega prava, ne da bi jim bilo mogoče nasprotnike z razlogi zdrave pameti ali pa s tem, da se apelira na njihov čen pravičnosti, pripraviti do tega, da jim priznajo v njihovi domovini stališče, ki odgovarja naravnemu pravu. Kajti zahteve naravnega prava je — je rekpel dr. Hackel — če zahtevajo Nemci, da se izroči uprava njihovih narodnih, kulturnih, socialnih in gospodarskih zadev izključno njim samim; naravnemu pravu pa nasprotuje, če mora dajati kak kulturni narod svoje gospodarske moći drugemu narodu, da se vsi uradniki, bodisi sodni, bodisi upravni recrutičari iz naroda. Nastaja pa zdaj vprašanje, ali je to naravnopravljavo za vse narode, torej tudi za nas Slovence — ali pa velja edinole za Nemce. Iz dosedanjih skušenj in iz dosedanja prakse moramo pač resnici na ljubo konstatirati, da je pri nas v Avstriji veljavno to naravnopravljavo edinole za

nemški narod. In tega principa se ne drže samo Nemci, temveč tudi vse avstrijske vlade. Pač je lahko tam, kjer so Nemci v znatni manjšini, zahtevati, da se to naravno pravo uveljavlja — nasprotno pa tam, kjer so v večini, ignorirati to naravno pravo. Kaj pa zahtevamo mi Slovenci druga, nego to, kar je dr. Hackel označil kot zahteve naravnega prava. Zakaj se bojujemo že leta in leta — edinole za pravice, ki nam gredo po naravnem pravu. Toda kako splošno je Nemci na Koroškem in na Štajerskem to naravno pravo. Tepajo ga. Niti najprimitivnejših pravice nam ne priznajo, niti slovenske ljudske šole nam ne dajo. Kakšen krik bi zagnali, če bi zahtevali, da hočemo vsled obstoječega naravnega prava na Koroškem in Štajerskem sami upravljati svoje narodne, kulturne, socialne in gospodarske zadeve, da hočemo v slovenskih deželah imeti edinole slovenske uradnike.

Niti na Kranjskem, ki je vendar skozinsko slovenska — razven par privandriah Nemcev — ne obstaja za nas ta naravni zakon. Poglejmo le naše uradništvo! Ali so vsi naši uradniki izšli iz vrst našega naroda? Velik del naših, predvsem upravnih uradnikov niti ne razume našega jezika. Toda ne samo upravni uradniki se zvečinoma rekrutirajo iz nemških, navadno faliranih plemenitih rodbin, tudi v drugih resortih imamo mnogo uradnikov, ki ne razumem, večasih pa niti nečejo razumeti našega jezika.

Gоворiti na Štajerskem ali Koroškem o naravnem pravu, bi bilo naravnost smešno. Pač velja tudi tam naravno pravo — toda v zmislu, kakor si ga razlagajo Nemci. Na Koroškem smo ravno v zadnjem času doživelj par eklatantnih slučajev, kako si Nemci po svoje razlagajo to naravno pravo. Na Koroškem, kjer je dobra tretjina Slovencev, ne sme Slovenc niti slovensko zahtevati vožnega listka. Če pa to storí, tedaj ga na podlagi naravnega prava zapro. Če hoče na Koroškem slovenski kmet pred sodiščem govoriti v svojem materinskem jeziku, tedaj mu je to po naravnem zakonu zabranjeno. Če zahtevajo slovenski deželni poslanci na Štajerskem narodno avtonomijo — to se pravi, da hočejo sami upravljati svoje narodne, kulturne

ne, socialne in gospodarske zadeve, tedaj smatrajo to Nemci za izvajanje. Če pa slovenski državni poslanci zahtevajo v državni zbornici na podlagi naravnega prava slovenskih ljudskih in srednjih šol in pa slovensko vseučilišče, tedaj so to pretirane zahteve.

Prav je, da je nemški poslanec priznal, da obstoja naravni zakon, na katerega se sme vsak narod sklicati. Ravnodaj je prilika, da Nemci priznajo eksistenco tega naravnega zakona in mu tudi praktično pomagajo do veljave. Parternarno se hoče urediti za vso državo jezikovno vprašanje. In pri tej ureditvi ne zahtevamo prav nič drugoga, nego to, kar je dr. Hackel označil kot posledice obstoječega naravnega prava. Ker pa dobro poznamo naše Nemce, tedaj vemo, da bodo v svoji veliki poštenosti v tem slučaju ignorirali to naravno pravo ali pa pa celo zanikali eksistenco tega prava.

Dr. Hackel je pa tudi rekpel, da nasprotuje naravnemu pravu, če mora dajati kak kulturni narod svoje gospodarske moći drugemu narodu na razpolago. Tudi to priznanje je za nas velike važnosti. Vsi dobremo, da je naš slovenski kapital še precej slabo organiziran. Organiziran je namreč tako, da prinaša največ dobička drugorodeem, predvsem Nemcem. Naravnemu pravu torej nasprotuje, če daje slovenski narod nemškim zavodom svoj prihranjeni kapital na razpolago. Se bolj pa nasprotuje naravnemu pravu, če ti nemški denarni zavodi uporabljajo dobiček, katerega jim prinaša ta zavod naš slovenski kapital, v nam Slovencem sovražne namene.

Tudi mi pravimo z dr. Hackeljem, da so te temeljne zahteve, ki izvirajo iz naravnega prava, zahteve, od katerih ne smemo nikdar odnehati, če nočemo opustiti svoje narodnosti.

Gospodarsko nazadovanje Ogrske in druginja pri nas.

Na Ogrskem se že dolgo vse politično gibanje vrti okoli vprašanja samostojnega carinskega ozemlja in samostojne banke in pa kako kar čez noč ustvariti samostojno ogrsko in-

dustrijo ter na ta način izpremeniti agrarno deželo v industrijsko. O vsem mogočem se govorji, vse mogoči zahteve se stavi, pozablja se pa pri tem na stan, ki tvori veliko večino prebivalstva na Ogrskem, namreč na kmetski stan. Ogrsko poljedelstvo je namreč popolnoma zaostalo, ni se moglo, ozirou ni se hotelo spriznati z modernim poljedelskim obratovanjem. In to nazadnjaščvo se tudi bridko maščuje. Ogrsko poljedelstvo rapidno propada. Tako so n. pr. v letih 1886 do 1895 pridelali 16:3 hl pšenice na enem hektarju, v letih 1896 do 1905 le še 15:6 hl, v poslednjih treh letih pa samo 14:9 hl na enem hektarju. Vzrok temu nazadovanju so pač zdaj vladajoči stranke, katerih zastopniki so večinoma veliki posestniki. Ti veleposestniki: namreč nočajo, da bi se manjši kmetovalci naučili racionalnega poljedelstva. S tem bi se namreč kmetski stan okreplil kar bi znalo škodevati zdaj vladajoči veleposestniški kliki. Toda tudi vladu kot tako je zakrivila to propagiranje ogrskega poljedelstva. Res imajo na Ogrskem tudi nekake potovne učitelje za poljedelski pouk — toda samo za ogrske poljedelce, ne pa tudi za druge narodnosti, ki tvorijo pretežno večino ogrskega prebivalstva. Kakšnega naziranja je v tem oziru ogrska vladu, se razvidi najboljše iz odgovora, katerega je dal poljedelski minister Darany nekemu poslancu, ki je zahteval, da naj se vrši potovni poljedelski tečaj tudi v slovaškem, rumunske, srbskem in nemškem jeziku. Rekpel je namreč, da je s stališča patriotizma nedopustno, da bi vlad pustila na Ogrskem v drugem jeziku poučevati nego v ogrskem.

Toda navzlic temu nazadnjaščvu obetajo za letos jako dobro žetev. Član magnatske zbornice Leo Laney govorji celo o mamutovi žetvi. S tem se hoče v prvi vrsti potolažiti ogrskega kmeta, ki že računa, koliko bo dobil za svoje žito in koliko bo dal raznim oderuhom na račun svojih dolgov. Vprašanje je pa, kam bo ogrski kmet prodal svoje žito. Nedvomno in totransko državno poljedelstvo, ki pridelja tako malo žita. Avstrija je vsled visoke varstvene carinske takoreč zaprta za žito iz drugih držav — in tako se mora na avstrijskem trgu plačati kar najvišje cene za ogrsko žito. Ker pa ogrski polje-

delec navzlic dobri letini vsled nacionalega gospodarstva ne pridega toliko, kolikor bi mogel — tedaj si mora to izgubo nadomestiti z višjimi cenami, katere plača seveda prebivalstvo avstrijske državne polovice. Tu zopet vidimo, komu pravzaprav pomaga politika naših agrarcev, ki se najbolj pojavlja v visokih carinskih postavkah: edinole ogrski državni polovici. Prebivalci totranske državne polovice naj zato draga plačujejo kruh, ker ogrski veleposestniški kliki, ki ima zdaj vladne vaje, v rokah, noče pripustiti, da bi se ogrski kmet naučil racionalnejše obdelovati svoje polje.

Volitve v Belgiji.

V nedeljo so bile v Belgiji dovolilne volitve v državni zbor. Te volitve so vzbudile tudi zunaj Belgije največje zanimanje zaradi tega, ker se je bil za vso notranjo politiko ter države odločilen boj.

V Belgiji vladajo klerikalci. Od leta 1884. so v tej državi na krmilu in uredili so vso državo po interesih klerikalizma. L. 1884. so dobili v zbornici večino 32 glasov in s to večino so zlasti uredili volilno pravico po svojih željah. Uvedli so pač pod pritiskom delavstva splošno volilno pravico, toda o enaki volilni pravici niso hoteli ničesar slišati. Uvedli so takoimenovani pluralni sistem, vsled katerega imajo eni volilci samo en glas, drugi pa po dva, tri in štiri glasove. Navadno imajo delavci po en glas, meščani in uradniki po dva ali tri, duhovniki in bogataši pa po štiri glasove.

S tem so si klerikalci znamenito utrdili svoje stališče, saj masa prebivalstva vendar ni mogla izlahka prodreti s svojimi glasovi proti glasom klerikalnih privilegirancev. Treba je bilo velikanskega napora, da je delavstvo in meščanstvo sploh doseglo kak uspeh.

A vzlič tej rafiniranokrivični uredbi volilne pravice, izgublja klerikalci na terenu.

Leta 1898. po uvedbi te volilne reforme, so klerikalci dosegli večino 72 glasov. Od tedaj se je ta večina pri vsaki volitvi skrčila. Že leta 1900 je klerikalna večina od 72 glasov padla na 26 glasov. Leta 1904. se je zopet skrčila in je padla na 20 glasov, leta

1906. pa je bil to gotovo mučen trenutek. Napisled me je vendar pogledala in vprašala:

»Ali imaš kaj zoper njega?«

»Ne. — Pravzaprav da, ker tudi jaz ljubim tebe. Toda naj te to ne vzemirjam, ker jaz se ti ne bom vsliljeval in ti ne bom delal nobenih ovir.«

Umolknil sem in tudi ona je molčala. Plačal sem in sem šel.

Utrujen sem bil; zlezol sem na kozolec in se zakopal v seno. Mati me je klicala k večerji, toda meni se ni jubilo jesti. Spal pa nisem skor do celega noči. Ko sem zadremal, se mi je prikazal zasmehujuč obraz Komotarjevega Janeza. Hotel sem vstati in ga udariti s pestjo po licu, toda omolnil sem nazaj na stol in v tistem trenutku sem se zbulil.

Zopet sem zadremal in imel sem hude sanje. Sanjalo se mi je, da sta šla Janez in Marica k poroki. Svatje so vriskali in glas harmonike se je razlegel daleč na okoli. Janez je šel svatovske oblike in poleg njega je šla Marica. Ozrla se je na mene in pogledala me je otočno, kakor bi hotel reči: »Na tega človeka bom navezana celo življenje in ti se mi smilja, ker te imam rada.« — Svatje so zavrskali in iz daljave se je razlegel glas harmonike.

Odšel sem na vrt in legel v travo; razjokal sem se in jokal sem, kar moram še nikdar v svojem življenu. Oh, to so bile hude sanje.

Ko sem se prebul, sem imel solzne oči, kakor da sem v remnic

LISTEK.

Zaspoli smo v žalosti . . .

Boris Martek.

Cakala nas je dolga noč.

Podnevi je naletaval sneg in ležali smo cel dan; skoraj vse bolniki so spali. Ko pa se je zvečerilo, smo se ustrašili: cakala nas je dolga noč brez spanja.

»Naj pove kdo kako povest«, se je domislil mlad kmečki fant in zadehal; dolgega mu je bilo.

»Naj res kdo kaj pove«, je rekpel star kmet in zakašjal.

»Oče, pa vi povejte!«

»Ne vem nič. Ko sem bil mlad, sem slišal mnogo povesti; na stara leta sem pa vse pozabil.«

»Pan Martek, vi gotov kaj veste, mi je rekpel Ceh, ki je ležal poleg mene in bil moj prijatelj.«

»Bom pa jaz nekaj povedal.«

Oglasil se je delavec krepke postave in močnih rok. Govoriti ni imel navade; odkar je bil v bolnici, je spregovoril le takrat, kadar je bil v trebu. Vsi smo bili radovedni na njegovo povest; umolknili smo in poslušali.

1900. na 12 glasov in leta 1900. na 8 glasov.

Počasi gre ta proces, a izvršuje se zanesljivo. Od večine 72 glasov na včino 8 glasov to je gotovo mnogo pomembnej uspeh.

Če bi imela Belgija ne le splošno, nego tudi enako volilno pravico, bi bil ta proces že davno končan in bi že davno ne bilo niti 10 klerikalcev več v parlamentu.

V nedeljo je bila torek dopolnila na volitev za parlament in sicer je bilo oddati 85 mandatov. Izmed teh mandatov so jih imeli doslej klerikali 50, liberalci 23 in socialisti 12.

Doslej še ni natančno znano, kako so volitve izpadle. Znano je le, da je bilo v nedeljo izvoljenih 40 klerikalcev, 17 liberalcev in 17 socialistov in da so klerikali že izgubili en mandat. Izid v enajstih okrajih še ni znano. Od izida volitve v teh enajstih okrajih je odvisno, kako bo sestavljen na nova večina v parlamentu, bo li ohranjena klerikalna večina, ali pride na krmilo liberalno - socialistična večina.

Naravno je, da vzbujajo te volitve v Belgiji velikansko zanimanje in da se zanima zanje tudi ostali svet. Naj bo naposled izid teh volitev že kakršenkoli, da propada klerikalizem v tej deželi, ki sta ji meščanska podjetnost in delavska pridost pomagali do bogatstva, to je neutajeno dejstvo in brez dvoma je, da bo smradijivemu klerikalizmu tudi tu kmalu odklenkalo.

Trgovska in obrtniška zbornica

V Ljubljani, 24. maja.

Trgovska in obrtna zbornica je imela danes popoldne ob 5. uri v mestni posvetovalnici sejo, ki jo je otvoril predsednik g. Lenareč.

Predsednik imenuje za verifikatorja gg. Rohrmanna in Zorca. Zapiskazadnjese je odobri. Pri predsedstvu naznanih je zborn predsednik naznani, da je trgovinsko ministrstvo potrdilo zbornično predstv. Nadalje omenja, da je tričlenski odbor, obstojec iz gg. Lenareč, Kregar in dr. Ambrositsch na podlagi referata g. dr. Windischerja podal penzijskemu zavodu na Dunaju podrobno izjavo glede premembre zakona o penzijskem zavarovanju privatnih uradnikov. Predsednik je nato poročal, da je trgovinsko ministrstvo odkonilo zaprošeno podržavljanje poštnega urada v Kranju.

Gospod zborn. član Pavšlar je z ozirom na ta odklonilen odgovor predlagal, da se napravi nova vloga o tem važnem vprašanju na poštno ravnateljstvo ter da gre posebna deputacija v Trst.

Zbornični predsednik g. Kregar predlaga, da zbornica izbere v depucacijo, g. Lenareča, dr. Windischerja in g. Pavšlara. Nadalje je positi županstvo v Kranju naj imenuje svojega zastopnika in naprositi gg. poslanca Pogačnika in Demšarja, da se udeležita deputacije. Sprejeto.

Tajniško poročilo se odobri brez ugovora.

Zbornični član g. Viktor Rohrmann je poročal o računih zborničnih zakladov za leto 1909. Reelni zbornični dohodki so znašali 62.241 kron 48 v. reelin stroški pa 61.453 K 60 v. Zbornično premoženje je koncem leta 1909 znašalo 16.047 K 48 v (z zastanki na zborničnih dokladih v znesku 2514 K 96 v vred). Pokojninski zaklad zborničnih uslužbencev je

imel leta 1909 redki dohodek 10.726 K 91 v in redki stroški 7.600 K 91 v, preostalo torej 2.125 K; za ta preostek in za dobiček pri nakupu obveznic v znesku 11.286 K 48 v se je pomnožilo lani premoženje tega zaklada, ki znaša sedaj 74.802 K 08 v. Ustanovni zaklad za osnove občinitike je imel leta 1909 dohodek 600 K 71 v, stroškov pa 650 K; imovinsko stanje je bilo konec leta 1909: 14.725 K 86 v. Zaklad za višo trg. šolo v Ljubljani se je pomnožil za 5141 K 08 v in je znašalo njegovo premoženje konec leta 79.410 K 62 v. Zaklad za pospeševanje malega obrta se je s koncem leta 1909 opustil, ker se je ves denar porabil v podporo prireditev v pospeševanje malega obrta.

Ker so računski pregledovalci našli račune in knjige v redu se na predlog poročevalca računi odobre in knjige predložijo trg. ministru ter sklene absolutorij.

V kuratorij Zavoda za pospeševanje obrti na Kranjskem se izvolita kot člana gg. Kregar in dr. Murnik, kot namestnika pa gg. Rohrmann in Ložar.

V carinski svet se odpolje kot član g. Pammer, kot namestnik pa J. Pollak.

O prošnji obrtne nadaljevalne šole za podporo poroča tajnik g. dr. Murnik.

Združeni odseki so v zadnji plenarni seji predlagali, naj bi zbornica prispevala z ozirom na svoj proračun samo 500 K izredno podporo. V plenarni seji pa se je poudarjala nujna potreba višje podpore. Zbornica je nato sklenila, vrnila zadevo odsekom v novo posvetovanje. Pri novi presoji tega vprašanja je bilo odsekom računati z novim momentom, to je s poslabšanjem zborničnega finančnega stanja, ki je med tem nastopilo. Zbornica je prejela doslej za 6940 K 61 v manj doklade nego lani ob istem času, razen tega je morala meseca marca dejelnemu plačilnemu uradu vrniti primanjkljaj 802 kron, ker se je moraljužni železničci vsled izdatnega odpisa na posebni pridobnini vrniti na zborničnih dohodki znesek 3929 K 90 v. Zbornični dohodki so torej doslej za 7742 K 21 v. manjši nego lani ob tem času. Ob takem položaju je odsekom docevne nemogoče zbornici predlagati več izredno podporo, karov v zadnji seji. Še ta znesek pa le z ozirom na to, ker so se te šole v Ljubljani temeljito reorganizirale ter vsed tege in zlasti radi selitve in razdelitve v več oddelkov imelo izredne stroške. Že tako se je zvišala redna zbornična podpora letos od 1200 K na 1800 K, z izredno podporo 500 K bo torej letošnja zbornična podpora skoraj enkrat tolika kakor lani. Združeni odseki torej predlagajo: Castita zbornica blagovoli poleg zvišane redne podpore dovoliti za obrtne nadaljevalne šole v Ljubljani še izredno enkratno podporo v znesku 500 K ter se za znesek, za kateri se zviša letošnja podpora obrniti do c. kr. trgovinskega ministrstva za odobritev.

Tudi od obrtnih nadaljevalnih šol na deželi prihajajo zbornici prošnje za zvišanje podpore. Gnomo stanje teh šol je v resnicu nengodno. Ali odseki so mnjenja, da je vzdrževanje tudi trgovskih in obrtnih šol pred vsem stvar države, ter da ni izdatnejši prispevkov zahtevati od trgovskih in obrtniških zbornic, torej posredno od trgovcev in obrtnikov samih, ki že tako plačujejo ogromne davke državi, in nakladati po njih vzdržavanjem organizacijam

zahajal h Kalinu. Z Marico sem govoril malo; ogibala se me je in ni rada govorila z menoj. To me je bolelo v srcu, ker jaz nisem zasluzil, da bi me prezirala. Polotile so se me hude misli; začeli sem misliti, da bi bilo najbolje, če naredim vsemu konec. Moje miske so bile grozne in živiljne mi je postalo nadležno breme, ki bi ga bil najrajsi odložil s svojih ramen.

Toda vmes je poseglal usoda in prišlo je, česar nisem pričakoval nikdar v svojem življenju.

Bilo je že v pozni jeseni, sredi novembra, ko smo pili v nedeljo popoldne pri Kalinu. Zbrani smo bili fantje iz več vasi in pili smo in peli. Dobra volja je bila med nami. Tudi Komotarjev Janez je sedel v naši družbi.

Ko se je napravila noč, smo bili že vjenčani in nekateri so bili že pijači; začeli so drug drugega zmerjati, dajali so si različne priimek in si ocitati napake.

Jaz sem molčal in pil tako dolgo, dokler me ni vino premagalo. — Fantje so se naposled spravili na mene in me zmerjali s pritepcem in da sem prišel zapeljavat njihova dekleta.

»Marica se ti pa le ni dala«, je rekel pijač fant in sosednje vasi in se zlobno zasmjal. Nato je nadaljeval: »Pa te je le prehitel Janez. Vidi, pritepec si, pa ima Marica rajhi Janeza kot tebe.«

Tako sem delal do jeseni.

Ko pa je prišla jesen, nisem več moral strpeti na Ogrskem in vrnit sem se domov. Marice nisem mogel pozabiti, moral sem jo še enkrat videti. Prišel sem domov in zopet sem

zaznamal, da bi zbor na stadi zasedel novi dobiček zbornice. Glede na to, in vseeno novomešča zbornica stoji na zemlji obveznic in zato morajo zadržati edenčki predlogi, koliko sviljanje podpari tudi do drugih obrtnih nadaljevalnih šolam. Morda bi utegnil kdo kazati na to, da se te šole v pred zlasti srednje — in maloobratni krogom. Da zbornica vrši več nego svojo dolžnost do teh krogov glede na gmotno podpiranje naprav, ki so njim v korist, kaže dejstvo, da ravno za šolstvo in druge namene v pospeševanje malega in srednjega obrta zbornica še sedaj na letu žrtvuje celo več, nego znaša vsa zbornična doklada, ki jo prejema na letu iz kategorije srednje in iz kategorije male obrti. Odseki torej stavijo predlog: Castita zbornica skleni, da je vse ostale prošnje za zvišanje podpore obrtnim nadaljevalnim šolam, ki so zbornici že došle, in istotako vse, ki bi letos še došle, odkloniti. — Sprejeto.

Vodstvo obrtne nadaljevalne šole v Cerknici prosi zbornico, da bi z ozirom na to, da ni bila l. 1909 dvignjena zbornična podpora za to šolo, letos naklonila čim večjo denarno podporo. Združeni odseki predlagajo, da bi se tej šoli z letosnjem subvencijo vred izplačala letos dvojna podpora. S tem se podpora ne zviša, ampak faktično le izplačala tudi lanska nedvignjena podpora. — Sprejeto.

Slednjič stavlja g. Kregar dva samostojna predloga.

1. Želi naj se pošta na južnem kolodvoru odpira v poletnem času — vsaj za oddajanje živil — že ob 6. uru zjutraj. Zjutraj odhaja cela vrsta vlakov, ki odpeljejo le tiste pošiljatve, ki so se bile oddale na pošto že prejšnji dan. Kar pride na pošto zjutraj, mora čakati poznejših vlakov, ker se pošta zdaj odpira še ob 7. uri. V poletni vročini pa se jestvne kaj rade pokvarijo.

2. Ker se ustavovi na Ježici v kratkem samostojna pošta, želi g. Kregar, naj se tej pošti pritegnejo občine Zgornje, Srednje in Spodnje Gameljne, Sv. Jakob, Tomačevo, Jarše, Soteska in Pečnik. — Gospod Kregar predlaga, naj predsedstvo ukrene vse potrebno, da se tem željam ugodи. — Sprejeto.

Na to predsednik g. Lenareč zaključi javno sejo. Sledi tajna seja.

Parlament.

Proračunski odsek.

V včerajšnji seji proračunskega odseka je bila končana razprava o postavkih notranjega ministrstva, stavke so bile sprejete. Sprejetih je bilo več resolucij, med njimi resolucija dr. Kramára, ki zahteva, da se pri prihodnjem ljudskem štetju dolžni le občevalni jezik, temveč tudi narodnost, in da se ukrene vse, da ne bo na narodnostne manjšine nobenega pritiska. — Nato je poročal posl. Steinwender o proračunu železniškega ministrstva. Povedal je, da pri državnih železnicah znaša ves naloženi kapital vsoto 4.186.077.000 krov, kapital, naložen v progah, ki so izročile prometu po 15. oktobru 1909 in druge poznejše investicije pa znašajo 1.298.607.000 K; skupaj torej 5.484.684.000 K. Dohodki, z drž. prispevkom vred so znašali 547.077.000 K, stroški pa 477.128.000 krov; prebitek torej znaša 69.949.000 krov. Država je prispevala z vsoto 184.847.000 K; če od tega odštejemo prebitek, vidimo, da je morala država vzeti znesek 114.898.000 K za železnice

Ko je izgovoril te besede, se je Janez zasmjal in smejal se je tako kakor tisti večer, ko sem spoznal, da ga ima Marica rada.

Ko sem videl ta nasmej, je vzplamtelo v meni in zgrabilo me je divja jeza. V jezi sem pograbil nož, planil sem na Janeza in mu ga zasadil v prsa. Gorak curek krv mi je brizgnil na roko in na obleko in nož sem zagnal v kot. Janez je bolesto vskliknil, omahnil je s stola in padel na tla. Nastala je zmešjava. V sobo so hrupno prihajali ljudje in v gneči se je pririnila do Janeza Marica in padla poleg njega.

»Janez, moj Janez.«

Se enkrat je odpril oči; hotel je vzdigniti roko, toda omahnula mu je in padla nazaj na tla. Nato je izdihnil.

V sobo so drli ljudje in med množico sta prišla tudi dva orožnika. Prijela sta me in odpeljala.

Cez dva meseca je bila sodba. Sodili so me porotniki in obsodili so me na tri leta v ječo.

Ko sem delal pokoro, sem pozabil na Marico, in ko sem prestal ječo, sem šel po svetu. Domov se nisem več vrnil in ne vem, če mati že živi in kako se godi Marici. Pozabil sem jo popolnoma; le redkokdaj se že spominjam na njo, toda ti spomini so neprjetni in najrajsi se jih otresem.«

Umolnij je in nikdo ni sprevoril besede. Na srečo meni je legla žalost in zapali smo z žalosti ...

indresti vložev. Treba je najti potov, da se deficit odstrani; zvišanje tarif, ki bo prineslo na leto okoli 40.000.000 K, ne zadostuje. Stroški za leto 1910 so proračunjeni na 20.791.200 K, država bo torej morala prispevati okoli 90.000.000 K. Da se nezdrave razmere sanira, je treba reorganizirati železniško upravo. Velike nade stavlja referent na elektromotorično silo. — Posl. dr. Količer referira o državnoželezniškem prometu. — Govorili so na kratko še nekateri govorniki, nato pa se je razprava preložila na danes.

Finančni odsek.

Na dnevnem redu včerajšnje seje finančnega odseka je bila nadaljevanje razprave o davčni predlogi in o predlogih posl. dr. Urbana. Govorili so posl. dr. Licht, Ivčević, Kurača in Stolz, ki pravi, da morajo z ozirom na dostojanstvo in pomen poslanske zbornice imeti vse stranke pogum, pečati se z davčnim vprašanjem. — Slednjič je načelnik odseka, dr. Urban, naznani, da bo generalna debata najbrže končana že v prihodnjih sejih, ker ni veliko govornikov priglašenih.

Jezikovno vprašanje.

Organ čeških socialnih demokratov »Pravo lidu« javlja, da so češki socialni demokratje sklenili predlog posl. Bukvaja podpirati, kar hitro bo vložen v poslanski zbornici.

Slovanska Enota.

»Slov. Korespondenca« poroča, da se snide parlamentarna komisija »Slovanske Enote« prihodnje dni, morda v petek, da se pogovori o namernavani češko-nemški konferenci in o vseučiliških vprašanjih. Kakor se čuje, je v »Slovanski Enoti« več skupin, ki niso absolutno proti temu, da se laška univerza postavi v Trstu.

Laška pravna fakulteta.

Ker so nekateri Nemci v petkovih sej vseučiliškega komiteja nemške narodne zveze zavzeli naprav laški pravni fakulteti negativno stališče, se je vzbudila jeza Lahov. In že so se čuli glasovi, da hočejo laški državni poslanci odpovedati svojo zvestobo vladu in pa nemškim strankam, katerim so bili vedno dober privesek. Seveda je postal nemškim strankam, posebno pa vladu, to razpoloženje laških poslancev zelo neljubo, ker so prepricani, da brez sodelovanja laških državnih poslancev ni zanesljive večine v državnem zboru. In tako so se začeli na celi črti umikati. Ministrski predsednik, bar. Bienerth je že začel konfirirati z nemškimi in laškimi poslance. Hoče se dosegiti kompromis na sledenih podlagi: Kot predpogoj za reaktiviranje laške pravne fakultete naj bi bilo podprtavljenje tržaških srednjih šol in pa izpopolnjenje navtičnih šol z večjim upoštevanjem nemškega elementa. Večina nemške narodne zveze ni proti temu, da bi bil sedež fakultete v Trstu. Tudi v krščansko-socialni stranki, ki je bila še pred nekaj dnevi officialno zoper Trst kot sedež laške pravne fakultete, so s tem zadovoljni, vsaj tako se izraža dr. Mayr v korespondenci »Austria«.

Vlada in Nemci torej ne smatrajo vprašanja laške pravne fakultete kot kulturno vprašanje, temveč kot politikum. Slovenci seveda svojega stališča prav nič ne bod izpremenili in bodo še nadalje vztrajali na stališču junikta med slovenskim in laškim vseučiliščem, ter odlo

poljih in časih, ki niso vredni za vedenje, vendar pa zavzamejo in to kažejo s tem, da komaj izpolnjujajo najprirostnejše verske formalnosti in še te, da jih vidijo ljudje. Ti klerikalni generali, kapetani in korporali še k nasi ne bodojo, kaj še k spovedi ali obhajilu. Godi se jim torej mnogo bolje kakor staremu Gessmannu, ki je moral iti v klošter delat več dni trajajočo pokoro! Blagor kranjskim klerikalnim koritnikom!

+ Ljudsko štetje in narodnost. V torkovi seji proračunskega odseka je sprejet predlog posl. dr. Kramnika, da naj se pri ljudskem štetju pošteva v bodoče razven občevalne jezik tudi narodnost. Ta predlog je bil sprejet s 24 proti 17 glasovom. Izrazili so, kakšne goljufije so se ugašale pri ljudskem štetju s takozanim občevalnim jezikom. Tisoče in tisoče Slovencev so na ta način vplivali kot Nemci. Če bi n. pr. v Građevi pošteli narodnost in ne občevalni jezik ondnotnih Slovencev, ki so večinoma uslužbeni pri Nemcih in si morajo seveda vsled tega nemški občevati s svojimi gospodarji, tedaj lahko smelo trdimo, da bi bilo v Građevi toliko Slovencev, kakor v Ljubljani. Prav tako bi bilo tudi na Koroškem, kjer so se pri zadnjem ljudskem štetju uganjale upravne stvari. Tudi Dunaj bi v tem slučaju pokazal popolnoma drugačno lice, nego ga ima zdaj v krajevem reportorju. Nemci se seveda tegi boje in že zdaj delajo na vse prege zoper to, da bi bil ta dr. Kramarjev predlog sprejet tudi v plenumu. Pravijo, da bi bilo potem ljudsko štetje izpostavljeno strankarsko-politični agitaciji in da bi se ne dovolila prava slika o narodni posesti. Nemci pa najbrže niso razumeli ali pa nočejco razumeti dr. Kramarjevega predloga. Vsaj se s tem predlogom noče odpraviti vpovstevanje občevalnega jezika; to naj ostane — vira se pa naj obenem tudi na narodnost. Skoraj gotovo si pa Nemci takoj drugega misljijo, in pred to misijo jih je strah. Diferenca, ki se bo namreč pokazala med kolono «narodnost» in pa med kolono «občevalni jezik», bo vsebovala tisto število Slovanov, katero so si Nemci pri zadnjem ljudskem štetju na krivičen način prilastili.

+ Dr. Hohenburger in »Slovenec«. Včerajšnji »Slovenec« prav tragično vzklik: »Ali je Avstrija še katoliška?« In kaj se je zgodilo? Katoliški zakonsko ločeni so šli k justičnemu ministru, ter ga prosili, naj se zavzame za to, da bi se razporoka sprejela v zakon. In minister je nato odgovoril, da je v interesu nравnosti in urejenja družinskega življenja za to. Vsled te izjave je začel »Slovenec« kričati in pisati cele uvodne članke. Seveda je moral ubogati skup »Piusvereina«, ki je razposlal razvedne fermante na vse od njega subvencionirane liste. Nas razporoka prav nič ne briga. In tudi bi nas članek »Slovenec« prav nič ne zanimal. Toda naši klerikale so se s tem pokazali zopet v pravi luči. Ko se namreč ta justični minister nastavlja na vse načine protežiral nemške sodne uradnike po naših slovenskih deželah, tedaj je »Slovenec« molčal kot grob. In ravno to označuje toliko hvalisanu narodnost naših klerikalcev. Našim klerikalcem je pac narodnost edinole dobro agitačno sredstvo v doseglo njih strankarsko - egoističnih namenov, ki imajo svoj cilj v zasuženju in izčemanju slovenskega ljudstva. Končno poziva »Slovenec« svoje poslance, naj se upro nakanjam justičnega ministra. Zakaj se pa klerikalni poslanci niso takrat uprili justičnemu ministru, ko niso imeli pred seboj le ministrovih nakan — temveč dejstva.

+ Nekoliko odgovora dr. Brejcu. Na obenem zboru »Polit. in gospodarskega društva za koroške Slovence« — pravzaprav na zaupnem shodu pri zaprtih durih — je dr. Brejc izlil svoj zolč nad družbo sv. Cirila in Metoda. Spominjal se je časov, ko so vsi narodnočuteči Slovenci za narod složno delovali, ko je bil na celu družbe odbor duhovnikov in zimernih lajikov. Med tistimi narodnočutimi Slovenci pa ni bilo dr. Brejca, ki je v predvečer glavnih skupščin na Gorenjskem v javni družbi izjavil: »Jutri pa ima Zupan (višji duhovnik in takratni predsednik družbe sv. Cirila in Metoda) tukaj svojo komedijo. (Priča na razpolago!) Potem je govoril o skupščini v Boh. Bistrici ter trdi, da se je izvolil radikalno-liberalni odbor devetkrat cementiranih liberalcev. Ker so bili takrat izvoljeni tudi prof. dr. Svetina, župnik Vrhovnik, prvi Einspieler in župnik Ražun, so ti tudi devetkrat cementirani liberalci. Dr. Brejca pač Boh. Bistrica ne gre iz spomina, ker je prorokoval: »To je zadnja glavna skupščina; čez leta dni ne bo več družbe sv. Cirila in Metoda.« — Njegovo škodljivo prorokovanje pa se na srečo vseh Slovencev, posebno še koroških ni izpolnilo, temveč je bil ravno ta pre-

vez v isti mesečni prvi članski na družbo in na Slovensko sploš. Ta, ki prihaja leta so se družbeni dohodki pomnožili za več kot 30.000, drugo leto za 50.000, a lani že za več. Nadalje je govoril, da se je po nasvetu Cirila - Metodove družbe osnovalo za Koroško posebno šolsko društvo, češ, samo denarne podpore še niso vse, glavno je pravzaprav šolska propaganda med ljudstvom in energično ter dosledna akcija na pram oblastim. Tega je prej čisto manjkalo. — Zakaj pa niso storili svoje dolžnosti politični voditelji koroški Slovencev, med njimi tudi dr. Brejc. Sicer pa tudi Slov. šolsko društvo še ni izkazalo v tem oziru najmanjšega uspeha, vse prošnje za slov. pouk leže nepremakljivo tam, kamor so se poslate, ko Slov. šolsko društvo še ni bilo. — Kompromisna pogajanja med Slov. šolskim društvom in Ciril - Metodovo družbo je dr. Brejc popolnoma potvoril. Trdil je namreč, da je Slov. šolsko društvo predlagalo: »Družba bodi finančni minister. Ves nabrani denar dobi družba ter bo z njim razpolagala, delo in trud pa naj prepusti Šolskemu društvu. Izpustil pa je previdno glavni pogojo, ki ga je stavilo Slov. šolsko društvo, da določuje to družvo, kam mora dati družba nabrani denar. Z drugimi besedami: družba ima pravico zbirati denar, o porabi pa ji ne gre odločitev. Potem je pogreval, da se družba ne brani niti nemškutarjev. S tem je menil prevajalskega župana Pristova, ki je pristopil ondnotni podružnici kot ustanovnik. S tem se ni zavezal ne on družbi, ne družba njenemu, a preprinjava smo, da bi tudi dr. Brejc sprejet od njega dvajsetak, ako bi ga hotel darovati za njegove klerikalne organizacije. Tudi revnem dijakom je dr. Brejc nevoščljiv podpore ter želi, naj bi družba denar prepustila Polit. društvo, da ono razdeljuje. Baš to bi bila nesreča za dijake, ki imajo bridke skušnje, da zahteva dr. Ehrlich za najmanjšo podporo duše mladeničev za politično organizacijo, dočim družba podpirancev sploh ne vpraša po političnem naziranju. Končno se dr. Brejc ni sramoval povediti, da je zaktivil prostaka vohunstvo, ko je v tuji hiši v gospodarjevi odsotnosti brskal po njegovi pošti ter iztaknil neljube mu časopise, ki jih posiljala akad. društvo »Prosveta« ter zaradi tega kričeno napadel družbo, in ako pravi dr. Brejc, da se na shodu niti eden ni našel, ki bi bil družbo zagovarjal, je to le dokaz za duševno revščino navzočih kumavcev. Sicer pa je vsak vedel, da bi takoj zletel iz dvorane, ako bi si držnil ugovarjati gromovniku dr. Brejcu.

+ Vojska med duhovniki — senzacijonalna razkritja o cerkvenih razmerah in tržaško-koprski škofiji. Proti kancelarju tržaškega škofijskega ordinarijata se je začela vojska. Duhovniki zahtevajo, da se mora kancelar odstaviti in kanonik Just Buttignoni, župnik stolne cerkve v Trstu, je izdal proti kancelarju posebno obtožnico, ki jo je seveda spisal samo za duhovnike in jo tudi samu duhovnikom razposlal. Sličajno smo dobili tudi mi ta spis v roke. Ta spis je **historičen dokument**, ki odpira pogled v cerkvene razmere in osvetljuje te razmere in duhovščino z bengalično lučjo. Naj za danes le na kratko označimo vsebino senzacijonalnih razkritij v spisu kanonika Buttignonia. Ta spis ima naslov »**Kdo je kanonik Karel Mecchia, Je li še dostojen, da opravlja različne svoje službe?**« — Kanonik dr. Karel Mecchia je kancelar škofijskega ordinarijata v Trstu. Že 17 let se zna »z macchiavelistično umetnostjo vzdrževati na vladu in dela duhovščini krvicive. Že v začetku svojega delovanja se je odlikoval z nenavadno prevzetnostjo v vedenju in z izredno nevljudnimi dekretnimi, pravi kanonik Buttignoni v svojem spisu in pripoveduje, da je kancelar Mecchia, govoreč z njim o duhovščini sploh vzdihnil »Oh, še bi trpeli nekoliko lakote...« Kanonik Buttignoni piše: »Na ta način sem že pred 15 leti slučajno izvedel, kako divjega značaja je ta človek, **navidezno blag in pohozen, kakor sv. Alojzij.** Kancelarju očita spis kanonika Buttignonia, da je despot in da za malenkosti kliče duhovnike pred cerkveno sodišče, dasi bi mnogokrat »resna očetovska beseda mnogo bolj uplivala, nego petdeset pol zapisnikov, sestavljenih v navzočnosti od veselja poskakujocihga Torquemada.« A se hujše je, da Mecchia ne postopa enako proti vsem, nego uganja »sramotooten protekcionizem«. Tako neki duhovnik, »ki je vohunil lastne sobrate« ni bil kaznovan zaradi dejanja, za katero bi bil zasluzil »suspenzijo ipso facto. Sploh je vohunstvo med duhovščino škandalozno. Česa so zmožni duhovniki-vohuni, izpričuje kanonik Buttignoni z naslednjim dogodom: Ko so tržaški kateheti dobili ukaz, da morajo ponovčevati veronauk v talarjih, so se vsi zbrali na posvetovanje, kaj storiti. »Zbralo se je devet katehetov in vseh devetero je začetkom konferenc prisleglo yaro-

veni kateheti vložiti propozitivo, ki jih imajo navediti. Tako so kateheti skupaj dovet duhovnike in kateheti duhovnikov in priznali težnje. — In dve uri posneje je dr. Mecchia zatrdil pred vodil, kaj so je takrat zapravo govorilo! — Mecchia je imel večje moč, kakor škof sam. Ko je neki mašnik Apolonio dobil službo, mu je reklo Mecchia: »Znajte, da če bi vam jasne hotel dobro, bi vi ne prišel k novemu sv. Antonu. In tudi če bi bil to hotel mons. Nagl. Sploh imenuje kanonik Buttignoni postopanje kancelarjev tržaško in lepoško in teroristično. Tudi maščevalen je Mecchia. Izsilil je, da se je družba sv. Vincenca spustila v neke spekulacije. Duhovnik Germek je nasprotoval tem spekulacijam. Zato ga je Mecchia poslal v prognanstvo in potem izvedel v progonanstvo, da se mu pri pogrebu med vladarji in princji ni odzalo dovolj odlično mesto.

+ Kleirikalna olima. Ni ga bližu in daleč po Slovenskem tako zabit klerikalnega gnezda, kakor je vas Stara Loka pri Škofji Luki. Vsi klerikale te in okoliški vasi so večinoma onemogli duševni in telesni revčki, ki stoje pod mogočno patronanco dobrorjeene Blažeškove mamicice, ki jo hodijo podpirat zlasti tudi nekateri loški pravci, kakor da je ni pod milim božjim solncem boljše kapljice od one, ki prihaja iz žegnane Jelovčankine kleti — in pa »Slovenčevega puhloglavega podlistkarja ter »Domoljubovega« uganjanja kaplana Baloha! V nedeljo po poldne napravil je škofjeloški »Sokol« svoj pešizlet na Kazino v prijazni selski dolini ter je korakal skozi pobožno vas Staro Loko. Ko so se naši »Sokoli« prikazali pred hišo dobrovoljne Blažeškove mamicice so na njenem dvorišču in hodniku se nahajajoči katoliški devičarji živzgali, kakor da bi bili najeti za to, pobožne prisarške ženice pa so se »Sokolom« rahljale, kakor osedene. Sokoli se sedajo niso niti zmenili za ta izbruh klerikalne jeze staroloskih prismojencev in prismojen, ampak mirno in dostojno so nadaljevali svojo pot. Mi se niti ne čudimo tem divjakom, ki se obnašajo kakor brezumna teleata, saj kar jih naši duhovniki uče to tudi znajo. Zato smatrano za ta čin divjaštva in neolike odgovorne njihove voditelje, v tem slučaju torej kaplana Baloha. — Vspričo tega hočemo odslej posvečati večjo pozornost njegovemu »koristnemu« delovanju in bomo slovenski javnosti v zavabu priobčevali še marsikatero zanimivost iz njegovega pašalika. Se razumem, kajne?

+ »Društvo slovenskih časniki« je postal g. Fran Stupica, velenec z zelenino v Ljubljani, znesek po 50 K. Tvrdati izrekamo svojo zahvalo in jo obenem kot solidno in narodno podjetje priporočamo slovenskemu občinstvu. Odbor.

+ »Radogoj« so darovali: Hranilno in posojilno društvo v Ptiju 60 K; Glavna posojilnica v Ljubljani 50 K; Kmetска posojilnica v Ljubljani 100 K. — Odbor »Radogaja« izreka imenovanim zavodom najprisrečno zahvalo in prosi slavno slovensko občinstvo in denarne zavode, katerim je postal prošnje za podporo, da se s podporami spominjajo našega prepotrebnega društva. — Odbor »Radogoj«.

+ Za poplavljence v Srbiji sta poslala blagajniku odbora, gosp. Novaković, Mestna občina ljubljanska 1000 kron in primarju dr. Demeter vitez Bleiweis - Trstenški 20 kron. — Odbor je te dni veljal razpošljil po hišah pole za nabiranje prostovoljnih domeskov za nesrečnike v Srbiji. Nadejamo se, da se bo tudi to pot izkazalo dobro zlato sreča ljubljanskega prebivalstva in da bo vsakodobno volje prispeval po svojih močeh za trpeče brate v Srbiji.

+ Za ponesrečene Srbe so poslali gg. Josip Rudež, grad Tolsti vrh, Sv. Jernej, Dolensko 5 K, Matilda Sebenikar, Uncu za poplavljence Srbe 10 K. Rajko Perušek, c. k. profesor v Ljubljani 20 K. — Iv. Kvsteve, trgovec na Sv. Petra cesti, 5 kron.

+ Odbor telovadnega društva »Sokol II.« za Šentjakobski in trnovski okraj v Ljubljani naznana, da priredi dne 10. julija t. l. večjo predstavitev, spojeno z javno telovadbo, kar naj blagovoli sliši občinstvo in druga narodna društva v poštevzetih.

+ Generalni štab na potovanju. Danes zjutraj so se z brzovlakom peljali mimo Ljubljane v Postojno in Gorico generalnega štaba načelnik pl. Hötzendorf s štabnimi oficirji.

+ Družinski večer priredil, katero naznano, v nedeljo, dne 29. maja v areni »Narodnega doma« N. D. O. Na sporednu sta dve igri, in sicer: »Štipki Tlček«, katero uprizore mlajši vajenci, za to se pa ponavljajo dobre emonejske burke: »Nemški ne maje«, ki je žela že pri prvi uporitvi obilo smeha in pohvale. — Volejpalna 30 vinarjev. Začetek ob pol 8. zvečer. Sodeluje tambožarski zbor vajenške skupine N. D. O.; vendar se vrati pri pogrenjenih mizah. Po predstavi presta zubača. — Pričak-

zani Mecchia ostal je na vlastni miziji. Vas bo on — ja, in ne prav dobro, da kaj takrat prorokjem in a ne bojim preklic — če, Vas je dolej topel s biči (seveda ko mine doba eventualne farisejske ponostnosti) potem topel s škorpioni. — To je torej vsebina tega spisa, o katerem bomo seveda še izpregovorili, saj se v njem zrealijo cerkvene razmere.

+ Avstrijski prestolonaslednik nadvojvoda Fran Ferdinand se je kot zastopnik cesarja Franca Jožefa I. udeležil pogreba angleškega kralja Edvarda VII. Pariški listi poročajo, da je nadvojvoda Fran Ferdinand pospešil svoj odhod iz Londona in sicer zaradi tega, ker se je čutil zapovedljiv.

+ Kleirikalna olima. Ni ga bližu in daleč po Slovenskem tako zabit klerikalnega gnezda, kakor je vas Stara Loka pri Škofji Luki. Vsi klerikale te in okoliški vasi so večinoma onemogli duševni in telesni revčki, ki stoje pod mogočno patronanco dobrorjeene Blažeškove mamicice, ki jo hodijo podpirat zlasti tudi nekateri loški pravci, kakor da je ni pod milim božjim solncem boljše kapljice od one, ki prihaja iz žegnane Jelovčankine kleti — in pa »Slovenčevega puhloglavega podlistkarja ter »Domoljubovega« uganjanja kaplana Baloha! V nedeljo po poldne napravil je škofjeloški »Sokol« svoj pešizlet na Kazino v prijazni selski dolini ter je korakal skozi pobožno vas Staro Loko. Ko so se naši »Sokoli« prikazali pred hišo dobrovoljne Blažeškove mamicice so na njenem dvorišču in hodniku se nahajajoči katoliški devičarji živzgali, kakor da bi bili najeti za to, pobožne prisarške ženice pa so se »Sokolom« rahljale, kakor osedene. Sokoli se sedajo niso niti zmenili za ta izbruh klerikalne jeze staroloskih prismojencev in prismojen, ampak mirno in dostojno so nadaljevali svojo pot. Mi se niti ne čudimo tem divjakom, ki se obnašajo kakor brezumna teleata, saj kar jih naši duhovniki uče to tudi znajo. Zato smatrano za ta čin divjaštva in neolike odgovorne njihove voditelje, v tem slučaju torej kaplana Baloha. — Vspričo tega hočemo odslej posvečati večjo pozornost njegovemu »koristnemu« delovanju in bomo slovenski javnosti v zavabu priobčevali še marsikatero zanimivost iz njegovega pašalika. Se razumem, kajne?

+ Trgovsko društvo »Merkur« v Ljubljani je se vsled sklepov shoda trgovskih interesentov z dne 21. t. m. po temeljitem posvetovanju v odborovi seji z dne 23. t. m. obrnilo do c. k. državnih vlade s prošnjo, da se posluši pravice, ki jo daje novi zakon, ter izda podrobne ukaze glede odpiranja in zapiranja trgovin tako da Ljubljano kakor tudi za ostatek Kranjsko deželo. Društvo »Merkur« je prosilo tudi gremij trgovcev v Ljubljani, ki se je že lansko leto prsel s tem vprašanjem, da podpira započeto akcijo.

+ Društvo slovenskih trgovskih sotrudnikov za Kranjsko s sedežem v Ljubljani priredil danes, v sredo, dne 25. maja, točno ob 9. zvečer v salonu hotela »Ilirija«, veliki sestanek društvenih članov, kateremu se vsi člani, kakor tudi tudi državni organi, zavetniki, gospodarji, predstavniki in zavetniki, kateri so načelničevi udeležbi kar najljudnejše vabijo. Pripomijamo še, da je sestanek zelo važnega pomena. — Društvo slovenskih trgovskih sotrudnikov za Kranjsko s sedežem v Ljubljani priredil danes, v sredo, dne 25. maja, točno ob 9. zvečer v salonu hotela »Ilirija«, veliki sestanek društvenih članov, kateremu se vsi člani, kakor tudi državni organi, zavetniki, gospodarji, predstavniki in zavetniki, kateri so načelničevi udeležbi kar najljudnejše vabijo. Pripomijamo še, da je sestanek zelo važnega pomena. — Društvo slovenskih trgovskih sotrudnikov za Kranjsko s sedežem v Ljubljani priredil danes, v sredo, dne 25. maja, točno ob 9. zvečer v salonu hotela »Ilirija«, veliki sestanek društvenih članov, kateremu se vsi člani, kakor tudi državni organi, zavetniki, gospodarji, predstavniki in zavetniki, kateri so načelničevi udeležbi kar najljudnejše vabijo. Pripomijamo še, da je sestanek zelo važnega pomena. — Društvo slovenskih trgovskih sotrudnikov za Kranjsko s sedežem v Ljubljani priredil danes, v sredo, dne 25. maja, točno ob 9. zvečer v salonu hotela »Ilirija«, veliki sestanek društvenih članov, kateremu se vsi člani, kakor tudi državni organi, zavetniki, gospodarji, predstavniki in zavetniki, kateri so načelničevi udeležbi kar najljudnejše vabijo. Pripomijamo še, da je sestanek zelo važnega pomena. — Društvo slovenskih trgovskih sotrudnikov za Kranjsko s sedežem v Ljubljani priredil danes, v sredo, dne 25. maja, točno ob 9. zvečer v salonu hotela »Ilirija«, veliki sestanek društvenih članov, kateremu se vsi člani, kakor tudi državni organi, zavetniki, gospodarji, predstavniki in zavetniki, kateri so načelnič

vinarji, da nas Šminko radi kanov ne začarajo.

»Škola v Rajhenburgu. Jutri se vrši v Rajhenburgu ustanovni občni zbor »Škola«. Na shorovanje pošle svoje odpolance razna sokolska društva, pa tudi »Slov. Sokolska Zveza« in »Celjska župa«. — Železniški uradnik g. Mirko Perme je povodom svoje poroke z gospico plem. Rainhofen plačal za nevesto odkupino v znesku 55 K. Zavedni rajhenburški fantje so pa vseh 55 K izročili sokolski blagajni. Čast takim fantom!

C. kr. poštno posloplje v Celju še vedno nima na svojem pročelju nobene napisa in c. kr. poštni in telegrafični urad celjski vkljub tozademu mnogokratnemu drezjanu rabi do danes le samonemške pečete in to na ljubo peščici namišljenih Nemcov.

Nemški »Schulverein« učiteljev na svojih šolah ne plača tako, kakor bi to odgovarjalo sedanjemu času ter sedanjem veliki draginji. To smo izvedeli ob zadnjem glavnem zboru tega društva v Građevi. — Kadars gre za raznarodovanje slovenske dece, o tačas je »Schulverein« kar razsiper z denarjem; ko pa se gre za povisjanje plač svojemu učiteljstvu, takrat pa so matadorji tega društva kar gihu in nem!

Volitev župana pri Sv. Miklavžu nad Ormožem. Meseca oktobra l. 1908 so se vršile pri Sv. Miklavžu občinske volitve, pri katerih so zmagali naprednjaki z dvetretjinsko velenino. Klerikaleci pa z izidom volitev nikakor niso bili zadovoljni. Dvakrat so se pritožili, pa obakrat pogoreli. Na noben način niso mogli v občinskih odborh spraviti več svojih mož kot štiri, dočim imajo naprednjaki osem odbornikov. Te dni se je vršila volitev župana. Izvoljen je bil že večletni predstojnik Rajh iz Slancišči, katerega so klerikalni listi dve leti neprestano napadali. Hoteli so mu izpodkoplani zaupanje, kar pa se jih ni posrečilo.

Toča na Stajerskem. Pretekelo nedelje popoldne je napravila toča po občinah Kuščnik, Flekušek, Slatenik, Drankovec in Spodnji Jakobski dol grozno škodo. Padlo je je toliko, da je bilo še drugi dan po nekaterih krajih cele kupe.

Obesil se je v Zgor. Velovleku bližu Ptuja posestnik Anton Irgl. Menda se mu je omračil um.

Iz Građeve se nam poroča: Inženir - kemik g. Henrik Mohorčič iz Trsta je napravil pri tukajšnji izpravevalni komisiji preizkušnjo za diplomiranega izvedence za živila.

Tržaški »veleizdajniki«. Od v soboto v Trstu aretiranih »veleizdajnikov« je bilo že več njih izpuščenih na svobodo, ko so bili vzeti na zapisnik od preiskovalnega sodnika. — Vendar je pa se več teh mladičev pod ključem, med njimi tudi urednik »Indipendent«, odvetniški kandidat dr. Tamaro, katerega je preiskovalni sodnik Spongia zaščeval celih pet ur in ga potem pridržal v zaporu. Kakor se po Trstu govorji, ima baje državno pravdništvo v rokah dokaze »veleizdajce«. Sicer so pa razni depretisi, Rinaldinji in dr. sami sejali irredentizem, zato naj ga pa njih na sledniki sedaj žanjejo. — Kakor si kdo postrelje, tako — leži.

Ljudsko babjeverstvo. V nedeljo okoli treh in pol popoldne se je bila vila med treskaju in gromenjem nad Trstom in okolico silna trenutna ploha. Med to ploho je treščilo v hilo št. 464 v Rocolu pri Trstu, ki je lastnine Ursule Ferluga, in kjer stanujejo še neki nje sorodniki. — Hudošna strela se je priklatila skoz dijnik v kuhinjo, kjer je prevrnila razno posodo, na kar je zlezla skoz zid v sosednjo sobo, se spravila nad tem visečo podobo Matere božje in jo izbila raz steno ter nato izginila v zemljo. — Strela je s tako silo stisnila omenjeno podobo k steni predno jo je vrgla na tla, da so na licu mesta ostali mali znaki barvane podobe. — Lastnica Ursula Ferluga, ki se je nahajala v hiši, je ostala nepoškodovana, pač pa se je nepoklicanega gosta zelo prestrašila in pričela klicati na pomoč. — Prihitevi bližnji sosedje so si ogledovali luknje, katere je naredila hudošna strela, a med tem opazili na zidu sledi Marijine podobe, katera je razdrapana ležala na tleh. — Brunne ženice so začele takoj govoriti o »čudežu« in moliti in kakor bi trenil je o tem »čudežu« sezanal bližnji in daljni okoliš. — Od vseh strani so prihajali ljudje gledati »čudež« na steni, a ko je ponedeljek Piccolo na zelo poetičen način opisal dogodek, je vrelo na lice mesta tudi radovedno ljudstvo iz mesta. — Bil je tak naval do »čudapolne stene«, da je moral lastnica zapreti hišo, tako, da so radovedneži imeli priliko le od daleč zreni na »čudezno hišico« in se jezno vračali nazaj v mesto, kakor — blamirani evropejci. — No, v torek je celo Piccolo popravil svoje poročilo, češ, da se ni zgordil prav nikak »čudež«, pač pa se je strela s tako jezo vrgla na podobo, da je ostalo nekoliko znakov na zidu. — Ni torej dosti manjkalo, da bi se ne

pričela zidati na omenjeno hišo, kaka kapelica, ali morda celo — ena morska cerkev. Svet je res da danes in to tudi v velikem mestu — zelo babjeverki.

Smrtna nosnica v poljskem vojnem arzenalu. Tečak Dominik Lissni, star 54 let je delal v ponedeljek na doku št. 2 v vojnem arzenalu. — Nakrat ga je neko premikajoče se orodje vrglo vanak, a on je s tako silo zadel z glavo v krov doka, da je postal nesavesten na licu mesta. Prenesli so ga takoj v bolnišnico, kjer pa ni pomagala nobena zdravniška pomoč in je siromak izdahnil kmalu potem, ne da bi se bil zavedel. Pretresli so se mu bili možgani. — Lizzl zapušča vdovo s tremi nedorasliimi otročiči.

Grška kraljica mimo Ljubljane. Sinoči se je ob 3/10. z brzovlakom peljala iz Trsta mimo Ljubljane preko Dunaja v Petrograd grška kraljica in en nečak, ruski princ Gabriel s svojim spremstvom.

Elektroradiograf »Ideal«, v hotelu pri »Maliču«, zraven glavne pošte ima od srede, dne 25. maja do petka, dne 27. maja 1910 slednje spored: Gnila jajca. (Komično.) Iz oči v oči. (Drama.) V Egiptu. (Po naravi.) Adriana de Bertheaux. (Drama.) Luka nasprotnik alkohola. (Komično.) Dodatek k predstavi ob 8. zvezcer, trajajoči približno 2 ure: Zimski dan. (Po naravi.) Poročnik Rose in piratje. (Drama.) Luka za posreščka. (Komično.) Vsak terek in petek od 6. do 10. sodeluje sl. »Slovenska Filharmonija«.

Vrte predstave. Kinematografsko podjetje »Ideal« v hotelu pri Maliču otvoril jutri v četrtek zopet redno občinstvo dobro znane in priljubljene vrtev kinematografske predstave. Vrše se ob lepem vremenu vsak dan ob 8. in trajajoči približno dve uri.

Nadebudna dečka. V soboto zvezcer je v Šolskem drevoredu neka mimo idoča mesarie videla dva mlada dečka, ko sta pri stojnicu Neže Antičeve s kleščami poskušala odpreti zaboj, v katerem se je nahajala slana. Sla je hitro v Mestni dom in tam naprosila nekega ognjegasca, da bi štel tatova vjeti. Ognjegasc je jih je tudi res se pri delu zasačil in starejšega, posestnikovega sina D. Z., iz Sv. Petra predmetja, prijel, mlajši, šele 10 let star posestnikov sin H. S. iz Vodnata, je pa pobegnil. Policija je dognala, da sta dečka v družbi še dveh drugih šolskih učencev iz Most izvršila razne tativne. Tako sta 12. t. m. tudi v Urbančevi vezi Pod Trančo poskušala vlotiti v nek zabojo, a sta bila po hlapev podpolna in sta odnesla samo par ženskih rokavje. Priznala sta, da sta že pred enim tednom ukradla v Šolskem drevoredu iz nekega zaboja več kosov govejeva mesa. Dne 1. majnika je šel starejši z nekim drugim dečkom na Rožnik, kjer sta ukradla iz verande nabiralno puščo »Družbe sv. Cirila in Metoda«, šla v gozd in jo razbila v pobrala iz nje 1 K 60 vin. denarja. Nekaj dni pozneje so v Kolodvorski ulici ponoči pri hiši št. 18 iz okna, kjer je trafika, ukradli tam se nahajajočo puščo »Družbe sv. Cirila in Metoda«, šli v Predilino ulico, jo razbili in pobrali iz nje 1K 20 vin. denarja. Poleg vsega tega so kradli po dnevi iz stojnic nože, denarnice itd. Tudi sadni trg sta dva izmed njih obiskala in pokradla iz zabojev več pomaranč. Tudi pri tem delu sta bila zasachenja, a sta odnesla pete.

Zopet znana goljufa. Včeraj je prišel v mesto kočijaž Ljudovik Pečovnik iskat službe. Stoeč v Kolodvorski ulici, pristopil ob 3/10. zvezcer k njemu nek tuje, ki je imel precej velike navzgor zavijane plave brke in zelen plišast klobuk. Velel mu je, da naj gre z njim, češ, da mu bode pomagali nesti kovčeg, za kar ga bo odškodoval. Pečovnik mu je sledil in šla sta po Slomškovi ulici, menda za novo pehotno vojašnico. Prišedši do tja, prisopila za njima nek človek ter jima pravi, da je izgubil denarnico, katero sta nedvomno ta dva našla. Velel je Pečovniku, da naj mu počake svojo, da se bode prepričali, je-li pošten. Ta je takoj segel v žep ter mu dal v roko svojo denarnico, katero je neznanec pregledal in mu jo dal nazaj, češ, sedaj pa že vidim, da ste pošten. Nato so se ločili. Ko je Pečovnik potem šel nazaj v gostilno in pozneje hotel platiči večerjo, je opazil, da mu je izgubil iz nje bankovec za 20 K. Zadevo je pa še danes naznanih policiji, ko sta lopova že davno odnesla pete.

Ciganško ženitovanje. To ženitovanje se je vršilo včeraj na vojaškem vežbališču, ne v staren skladnišču, kakor smo včeraj pomotoma poročali. Cigani, okovani z debelimi srebrnimi gumbi, so imeli čez 20 šotorov, v katerih so plesali svoje »čardake«. Imeli so štiri kuharice, točaja, 6 ljubljanskih godbenikov, jedlo in pilo se tam, da je bilo veselje, nakupili so neki poleg piva celih 6 polovnjakov vina in dobil ga je, ktor ga je le hotel. Črnolasa družba, broječa 58

je bila včeraj vodila volje, ker se pustila dva njuna posleda vodila. V četrti je bilo za veliko eventualnost tudi označitev in občinski redar in Most. Ženitovanje je prilje gledat klerikalno stranko. Rezultati volitev te skupini še niso znani, toliko pa je gotovo, da si je »Hrvatska narodna zajednica«, katere predsednik je dr. Mandić, priborila izmed 5 mandatov najmanj 3.

Podsulo je včeraj zvezcer pri gradbi novega kanala v Gradišču nekega delavca, ki se klub opominov tovarševi ni ognil. Poškodovanega so tako vselej osebnega posredovala g. župana odpeljali v deželno bolničico. Kakor se nam poroča, je poškoda lahka in so ga že danes zjutraj iz bolnice odpustili.

Se en izseljenec artovan. Na južnem kolodvoru službujoči stražnik Večerni je včeraj prijel poleg predvčerjanih dveh še Frančeta Hočevarja iz Slavče vasi pri Rudolfovem, ker se je hotel izseliti v Ameriko ter se s tem odtegniti vojaški dolžnosti. Hočevarja, ki je imel pri sebi 504 K denarja, so izročili zvezceremu sodišču.

Zaradi prepovedanega povratka v mesto je bil včeraj na Dunajski cesti artovan policiji dobro znani prijatelj »Mestnega loga« 36letni Lovrenc Muha iz Horjula, ki nima nič manj, kakor že 19 predkazni. Izročili so ga sodišču.

Ukraden avtomobil. V Stuttgartu je bil ukraden avtomobil, ki tehta 1040 kg ter je rdeče pleskan, ima česnjevo rdeč preobleček in štiri sedeže. Znamke je »La Metallurgik«, 14. 4. St. H. P. in označba III. A. 119 ter je vreden 7000 mark.

Delavsko gibanje. Včeraj se je z južnega kolodvora odpeljalo v Ameriko 84 Slovencev, 97 Macedoncov in 10 Hrvatov.

Izgubljeno in najdeno. Šolska učeneca Marija Rozanova je izgubila zlat uhan s višnjevim kamonom. Natakarica Marija Šibarjeva je izgubila črno denarnico z manjšo sveto denarnico. — Dijak Mihael Bergant je našel moško perilo. — Zidar Ivan Zabreščak je izgubil črno denarnico z 250 K in nekaj lir. — Najdena je bila pred predorom na Martinovi cesti srebrna moška žepna ura z verzico. Dobila se v pisarni gospoda Matetiča v Škofiji ulici.

Prvo kranjsko podjetje umetnega vezenja in trgovino z vezeninami sta otvorile gospice Repše & Jersček na Starem trgu št. 20 v Ljubljani. Opozorjam slavno občinstvo na določeni oglas v našem današnjem listu. Gospodčini ste priznani veščakinji v umetnem vezenju.

»Zlata kaplja«. Gledate napovedanih koncertov v hotelu g. Tratnika »Zlata kaplja« popravljamo inserat v toliko, da bodo ti koncerti vsako sredo od 1. junija t. l. dalje.

»Slovenska Filharmonija« koncertira jutri ob ugodnem vremenu na vrtu restavracije južnega kolodvora (J. Schrey), ob nengodnem vremenu pa v notranjih prostorih restavracije od 8. do 12. zvezcer Vstop prost. — V hotelu »Tivoli« so običajni koncerti ob 10. dopoldne, ob 3. pooldne in ob 7. zvezcer. Vstop vselej prost.

Uradne vesti. Dne 27. maja in 9. junija se bodo prodajali v Beethovnovi ulici št. 4 in v Kolodvorski ulici št. 28 razni predmeti kakor železna ročna blagajna, kolo, pisalni stroji, risalne in umivalne mize itd. — Dne 3. junija se vrši pri okrajnem sodišču v Ljubljani prostovoljna dražba nekaterih parcel, ležečih ob celovski državni cesti v bližini deželne kmetijske drevne. Parcele so pripravne za stavbišče zasti za tovarne in vile z lepim razgledom na snežniki in Ljubljansko okolico.

Slovenski jug.

Slovenski izlet v Belograd. V Belgradu vlada veliko zanimanje za obisk, ki ga nameravajo napraviti Slovenci meseca julija v srbski prestolnici. Kakor nam javljajo iz Belgrada, se snuje tam odbor, obstoječi iz najodličnejših meščanov, ki bo skrbel za bratski sprejem Slovencev. Posebno se zanimala za izlet znani prijatelj Slovencev vsečiliški profesor dr. Jovan Cvijić, ki slovi kot eden najznamenitejših geografov na evropskem kontinentu. Vse kaže na to, da bo izlet izredno zanimiv, zato vabimo slovensko občinstvo, naj se ga vdeleži v čim največjem številu. Kakor smo že naglašali, se priredi poseben vlak iz Zagreba v Belgrad in nazaj, to pa samo v slučaju, ako se pravočasno prijaviti zadostno število vdeležencev. Čas za prijavo je samo še par dni. Zato pozivamo vse tiste, ki se nameravajo izletu vdeležiti, naj se nemudoma prijavijo odboru »Ljubljanskega žvona« ali pa njegovemu predsedniku dr. Ant. Švigliju, odvetniku v Ljubljani.

Dobrodelno volitve v Biograd. Kakor smo že poročali, so se v ponedeljek vrstile v Bosni in Hercegovini volitve v mestni skupini. V srbskih okrajih je zmagoval vseh pet kandidatov srbske neodvisne narodne stranke. V mohamedanskih okrajih

je zmagoval 9 kandidatov Srbov mohamedanske stranke. V hrvaški skupini je bila ljeta borba med Mandicevo in med nadškofovo klerikalno stranko. Rezultati volitev te skupini še niso znani, toliko pa je gotovo, da si je »Hrvatska narodna zajednica«, katere predsednik je dr. Mandić, priborila izmed 5 mandatov najmanj 3.

Čudež na Bolgarskem. Sofijski »Večerni Pošti« poročajo iz Varne o tem-le — čudežu. Pred nekoliko tedni se je v vasi Balčik rodilo moško dete. Po pretek 7 dni so nesli otroka, kakor je običajno, v cerkev h krstu. Ko je duhovnik hotel otroka, kakor predpisuje pravoslavni obred, potopiti v blagoslovljeno vodo, mu je nevidna moč dala v roko dve sveči. Duhovnik je bil tako osupel, da je nato odklonil krščenje. Teden dni so otroka zopet prinesli h krstu. To pot je zopet nevidna moč stisnila duhovniku, ki je hotel izvršiti predpisani obred, dve jaci v roke. Duhovnik je nato zopet prekinil obred. Ko so tretji teden otroka zopet prinesli h krstu, je duhovnik dobil v roke dve škodeljici pšenice. To pot je mož potopil s pšenico vred dete pod vodo. Čim je to storil, je dete spregovorilo z jasnim glasom: »Prav ste storili, da niste krstili prični, zakaj v tem slučaju bi splošni požar uničil vso Bolgarsko. Če bi me bili v drugič krstili, bi toča, debela kakor jajce, upoščila vse. Ker ste me krstili v tretjič, bo v vsi Bolgarski letos dobra letina in vsa pokrajina se pokrije s pšenico.« — Ta »čudež« se pripravlja sedaj v Varni, stare ženice pa se krijojo in prizadajo na tudi romantični Like in Plitvičkih jezerih, nam弗ancijevi. — Izlet v Dalmacijo in Bosno. Meseca julija t. l. priredila zagrebška društvo »Braća hrv. Zmaj«, ki se odlikuje po svoji izvrstni in strogi organizaciji ter prireja javna predavanja, vzidava zasluznim možem naše prošlosti spominske plošče itd. velik izlet v Dalmacijo in Bosno. Svrha izleta je izključno turistična in naučnega značaja. Razgledali se bodo sijajni historijski in kulturni spomeniki, pripravljali se o pričnih predavanjih in v večjih mestih koncerti, ker so med »Brati hrv. Zmaj« člani pevskega društva »Sloga« iz Zagreba. Iz naklonjenosti do društva bo znani učenjak monsignor don Franc Bulić predaval na solinskih razvalinah. Na poti skozi Bosno in Hercegovino bodo že leznice in veleugledne osebe storile vse mogoče, da se izletnikom storiti pot čim prijetnejša. — Odhod z Reke v nedeljo, dne 10. julija ob 10. zvezcer — preko Zadra, Belgrada ob morju, Šibenika (slapi Krke), Trogira in Kaštela Starega v Spletnem Solinu, na otok Brač, Hvar in Korčelo, dalje Kotor, Gruž in Dubrovnik (izlet na Lokrum). Otdot dalje z že leznico v Mostar, Sarajevo (Iličje), Jajce, Travnik, Bos. Brod. Pot do ladje bo trajala od nedelje do petka, po Bosni 3 do 5 dni. Ladja od Kotora stane za osebo 33 K; to sveto je obenem s prijavo poslati »Braći hrv. Zmaj«. Cena že leznice skozi Bosno (ob popustu 50 %) bo za II. razred okoli 35 K, za III. razred pa 18 K

Nekdanja poljovna zadruga

Hercules na Reki

izplačala je 15. aprila 1910 na po-

smrtnicah sledče zmeske:

Gosp. Samuel Musafia,	2000 K
trg., Sarajevo	
» Albert. Gostl, trg.,	
Jesenje	2000 >
» Jos. Lenič, mesar,	
Dobrinj	2000 >
» Mar. Barbalic, roj.	
Kirinčić, Dobrinj	2000 >
» Mar. Poščić, posest-	
nici, Kastav	2000 >
» Aleksan. Margan,	
trgovac, Kastav	2000 >
» Miljanu Kundić,	
trg., Opatija	2000 >
» Bernardu Bujačić,	
Opatija	2000 >
» Romanu Vidas, tr-	
govac in posestnik,	
Sunger	2000 >

Dne 16. aprila:

Gosp. Mariji Svetič, po-	
sostnica, Mrkopalj	2000 >

Dne 1. maja:

Gosp. Josipu Nadaia, trg.	
na Reki	2000 >

Ines Ravina, trgovac	
na Reki	2000 >

Mariji Zorovich, pos-	
sostnica, Lošinj mali	2000 >

Ana Tomljanić, pos-	
sostnica, Sušak	2000 >

Janku Vuković, pos-	
sostnica, Gen. Stol	2000 >

Evgeniju Fior, pos-	
sostnica, Lovran	2000 >

Zvonim. Mikuličić,	
mesar in posestnik,	2000 >

Krasica	2000 >
Kozmu Mikuličić,	2000 >

mesar in posestnik,	
Krasica	2000 >

Tomažu Perkočić,	
trgovac, Ogulin	2000 >

Jurju Perkočić, tr-	
govac, Gerovo	2000 >

Romanu Vidas, tr-	
govac in posestnik,	2000 >

Sunger	2000 >
D. Baki, trgovac na	

Reki	2000 >
Dne 7. maja:	

Gosp. Petru Jakovič, žel.	
čuvaj, Tomy	1000 K

Dne 18. maja:	
Miú Kosanović, tr-	2000 >

govec, Gomirje	2000 >
Jovani Bralić, pos-	2000 >

sostnica, Sušak	2000 >
Kazim. Pintar, pos-	2000 >

sostnici, Lokve	2000 >
Sari Altaraz & Ko.,	2000 >

trg., Sarajevo	2000 >
Samuelu Musafia,	2000 >

trg., Sarajevo	2000 >
Jur. Vurdelja, trg.,	2000 >

Ogulin	2000 >
N. N. št. police VII.	2000 >

136-1983 (vsled že-	
lje prejemnika ne-	2000 >

imenovan)	
N. N. št. police VI.	2000 >

267-1958 (na za-	
htevo stranke ne-	2000 >

imenovan)	
N. N. št. police III.	2000 >

231-1103 (isto)	2000 >
Dne 21. maja:	

Gosp. Jakobu Obradovi-	
ću, viš. nadzornik	4000 K

zadruge »H e r c u-	
les«, Spljet	4000 K

Pavlu Uremović,	
trg. in posestnik,	4000 >

Ledenice	4000 >
S k u p a j	72000 K

drištevši prejšnja izpla-	
čila po	108000 K

izplačila je ta podpora	
zadruga skupaj na po-	180000 K

|<
| |